

3. 145. Азъ искамъ да свала отъ гърбовете ви тѣшкитъ кръстъ. 3. 19. И искате ли да ви свала було-то и да ви изнеса предъ лицата гладко оглѣдало? 3. 260. 2) свалоу, сваливаю (о болѣзни): Кога-то болестъ-та свали на лѣгло-то. Л. Д. 1875 р. 74. 3) низвергну-, аю; низложу, низлагаю; уволоу, увольняю: Първа-та причина за размирие произлѣзе отъ процесса на министри-тѣ на сваленія царь Карлъ X. ib. 72 р. 193. Да свали сички-тѣ губернатори на провинции-тѣ. ib. 71 р. 226. Господь богаты-тѣ свали, а спромасы-тѣ качва. Сир. Спромасы-тѣ обогатѣва, а богаты-тѣ осиромашѣва. Ч. 143. 4) спущу, спускаю внизъ, проведу, провожу: „Ако си вреденъ вода да свалишъ—отъ вършина планина, Во градъ Солуна на юди-кула“. М. 571. 5) вычту, вычитаю: Чтѣ-то ималъ пѣвкой да плаща другому, то ся само свалило отъ суммѣтъ му въ смѣт-кѣтъ, та ся додавало при суммѣтъ на оны, комуто имало да ся плати. Л. Д. 1872 р. 210. Съ объектами а) — очитѣ обыкновен., съ отрицаниемъ не свожу глазъ съ кого либо: Райна не си свалише очь-тѣ отъ майчин-агъ образъ. Р. 86. Милолюбиви-тѣ философи даже свалиха поглѣди-тѣ си отъ небето. ib. р. 206. в) — ядѣтъ, вымещая гнѣвъ на комъ либо: Той премисли, че не е работа да свалить ядѣтъ си на който ти се падне. Тб. 62—въ средн. знач. спускаюсь: Този кръстопать—на лѣво свали къмъ критични-тѣ на порока. Л. Д. 1875 р. 66. Свалѣмъ се (Макед.) спущуеь, спускаюсь (= слѣза): Ангелина не заспала, Кад' било ѝ осѣмнало, Слонце склонило на ручекъ, Сѣ свалила Ангелина, Върза коня му оседли. М. 171. „Свали ми сѣ отъ дърво-то“. М. 176. Та станаха, сѣ свалиха, Сѣ свалиха одъ гора-та, На фатиха Димни Марка. М. 114. Та сѣ качи на ме'ана (Ювана) — — Скоро скоро сѣ свалила И на калфи имъ говоре. М. 77. До два змеха до два браки, отъ небото, Сѣ свалиха стрѣда село-то. М. 12. Свалване с. с.: Слѣдъ свалине-то на кавракъ-тъ, кума-та ѣ навива съ съ корень здравецъ и на него жѣлтиче. Ч. 21. Упразнили ся пѣкой си епархія, или отъ естественъ смъртъ, или отъ приуротвено свалване и изгнание погову тамо нилѣжшу владыку? Гн. 218. Отъ частая народодвиженія, и свалванія, и убийванія на многи цари види ся, че българскій народъ не е търпѣлъ самопроизволна монархія. Гн. 222. Свѣнощъ нар. всю (цѣлую) ночь: Мое-то ми мило свапошъ ми седело, Конци ми сукало, бисеръ ми низало. М. 565. Два бюбула на пенджери пѣять, весь-день пѣять; сва-нощъ отиѣвать. Ч. 335. Сварѣж м. св. сварю: На свари му казанъ чорба, Насѣркай го, наяди го. М. 276. Да ся сварѣ лгка зѣла. Л. Д. 1864 р. 191. Чирь-каша отъ трицы или брашно свѣрена. Пк. 84. Сварѣж м. св. Сварѣмъ д. м. 1) застану, застаю: „Дано го,